

σαν ἐμπαικτικῶς ἐπάνω εἰς εἷνα ἄλογον. Ὅταν ἔν τὸν ὑπήγασι ἰ. εὐδα,
 ἄλλησε ταῦτα μεγαλοφάνως τὸ ἄλογον, λέγωντας. Ὁ τεισκατάραι σρατιώ-
 ται ὑπηρεταί τῷ δαβόλε, δὲν βλέπετε πῶς εἶναι ὁ Θεὸς μὲ τῆτον τὸν αἰ-
 θρωπον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον; λύσεται σκληροτράχηλοι, καὶ λυθῆτε καὶ ἐ-
 σείς ἀπὸ δεσμῶν ἀόρατοι. Τότε οἱ σρατιῶται φοβηθέντες, τὸν ὑπήγασι μετ' αὐ-
 σιν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ καὶ μὴ παρέβην τὸ πρόσαγμα. ὁ δὲ δαβόλος ἐ-
 μεταχηματίσθη εἰς εἶδος γέροντος, καὶ ἔφην εἰς τὸν Σεβήρον, λέγωντας. Οὐαί-
 μοι βασιλεῦ, ἐγὼ εἶμαι ὁ βασιλεὺς τοῦ Σκυθῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πατρί-
 δα μου εἰς μάχος Χαλαράμπης καλέμπος, καὶ μετ' ἐπὶ ὅλας τὰς σρατιώ-
 τας. καὶ ἦλθα καὶ σὲ τὸ εἰπῶ καὶ φυλαχθῆς, καὶ μὴ πάθῃς τὰ ὅμοια. Τότες
 ἤφερον καὶ τὸν Ἅγιον, καὶ προσάσκει καὶ τὸν καρφώσαν σεβλῶν μεγάλῳ εἰς τὴν
 σῆθος. ἔπειτα καὶ φέρει ξύλα καὶ πῦρ καὶ τὸν καίγουν, ἕως καὶ ξεφυχῆσθ.
 ἐκάρφωσάν τε λοιπὸν τὴν σεβλῶν, καὶ ὡραν πολλῶν τὸν ἐκατακαίγουν, ἀλλὰ
 ποσῶς δὲν ἐβλάπτη ὑπὸ τῷ πυρὶ, ὅτι αὐτὸ μὴ ἔσβυσεν, οἱ δορυφόροι ἐ-
 κεράσθησαν, ὁ δὲ Ἅγιος ἀνέσταλλε, καὶ ἐσέκετο ὡς ῥόδον εὖσμον. ὅτε οὖν ὁ βα-
 σιλεὺς εἶπε καὶ τὸν λύσαν καὶ τὸν φέρει πλησίον, καὶ λέγει τῷ δαβόλῳ. ὁ
 βασιλεὺς τοῦ Σκυθῶν μετ' ἐκάμε καὶ σὲ ὕβριστα, ἀλλὰ μὴ κακίστης, καὶ εἰς
 ὅσα σὲ ἐρωτήσω. δός με ἀποκρίσιν, καὶ εἰπέ με πόσων χρόνων εἶσαι; καὶ τὸ
 εἶπε, πῶς ἦτον ριγ. χρόνων. λέγει τὸν ὁ βασιλεὺς. Ἐπεὶ πόσους χρόνους ἔ-
 ζισας, πῆς δὲν ἔχεις πύλιν γνῶσιν καὶ ἐγνωρίσθης τὰς ἀθανάτους θεάς, ἀλλὰ
 προσκυλῶς τὸν Χειρὸν ὡς ἄγνωστος; Καὶ ὁ ἅγιος. Ἐπεὶ πολλὰς χρόνους ἔ-
 ζισα, ἐγώ εἰσα τὴν ἀλήθειαν, καὶ προσκυλῶ τὸν ὄντως Θεὸν τὸν παντοδύνα-
 μον καὶ οἰκτίρμονα. Καὶ ὁ βασιλεὺς. Ἐστὶ δύνασαι καὶ νεκρὸν καὶ ἀναστήσῃς,
 ὡς ἤκασα. Καὶ ὁ ἅγιος. Αὐτὸ μόνον ὁ δεσπότης Χειρὸς διώκεται καὶ κάμη. καὶ
 ὄχι αἰθρωπος. Τότε προσάσκει ὁ Σεβήρος, καὶ ἦλθον ἐκεῖ εἰς τὸ μέσον εἰς
 δαιμονιζόμενος, ὅς τις ἦτον ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν καὶ μισόκαλον λς. χρόνους βασι-
 νιζόμενος. καὶ πλησίον τῷ Ἅγίῳ ἀδελφόμενος, ἐφάναζεν ὁ δαίμων, ὡστερ
 δεινῶς οὐνωμένος καὶ ὑπὸ πυρὶ φλογιζόμενος. Δέομαι σε δὲλε τῷ Χειρῷ,
 μὴ μετ' ἀπὸ καιρῷ βασανίσῃς, ἀλλ' εἰπέ λόγον καὶ ἐξέρχομαι. καὶ αὐτὸς οὐκ
 εἶπῶ καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν αἰτίαν ὅτε εἰσῆλθον εἰς τῆτον τὸν αἰθρωπον. Καὶ
 ὁ Ἅγιος. Εἰπέ τον, πνεῦμα ἀκάθαρτον. Τότες εἶπε τὸ δαιμόνιον. Ἐτῆτος ἐκ-
 λεφε τὰ πράγματα τῷ γειτόνῃ, καὶ τὸν κληρονόμον αὐτῷ ἐφόνόσεν. ὅτε οὖν
 δεισκαωντὰς τον εἰς τοιαύτῳ ἀνομίαν ἀχολέμνον, εἰσῆλθον εἰς αὐτόν, καὶ τὸν
 βασανίζον πάρα χρόνους ἔξη καὶ τελέοντα. Τότε τον ἐπετίμυσεν ὁ Ἅγιος καὶ
 ἀγῆκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐθαύμασε, λέγωντας. Μεγάλος εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ
 χριστιανῶν καὶ ἀλήθειαν. καὶ μετ' ἡμέρας τρεῖς ἀπέθανον εἷνας νέος, καὶ λέγει ὁ
 βασιλεὺς πρὸς τὸν ἅγιον. Ἀνάστησον τὸν νεκρὸν αὐτόν, ἐγὼ δύνασαι. Καὶ
 ποιήσας προσελθὼν ὡραν πολλῶν, ἀνέστη. ὅτε οὖν πολλοὶ ἀπὸ τὸν ὄχλον ἐπὶ-
 σῶσαν, ὁ δὲ ἑπαρχος Κεῖσπος εἶπε τῷ βασιλεῖ. Θανάτωσον ἐτῆτον τὸν αἰ-
 θρωπον, ὅτι μετ' αὐτῶν κάμνει τοιαῦτα τερατεργήματα. Ἐνθὺς ἔν ὁ Σεβή-
 ρο ἐμεταγνώμισε, καὶ λέγει τῷ μάρτυρι. Θῶσον τοῖς θεοῖς Χαλαράμπη, καὶ
 φύγῃς τὰ κολασήρια. Λέγει τον ὁ ἅγιος. Ὅσον μετ' αὐτοῖς χειρότερα, πόσον
 μάλλον ἢ ψυχὴ με δειφαίνεται. Τότε ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐπρόσαξε καὶ δένει με
 λίδας τὰς σιαγόνας τε, καὶ μετ' αὐτὰς καὶ καύσει τὸ πρόσωπον αὐτῷ καὶ τὰ
 γέ-

